

Battonya

(Battonyáról elszármazottak I. éneke)

Ahol ősidők óta él emberek csoportja,
Ahol Attila sírját a Maros vize mosta,
Ahol a mongol, majd a török a falut kifosztotta,
Ahol a település neve egykor volt Bothongya,
Az szülővárosom, Battonya ottan,
Lenn a határszélen, a Viharsarokban.

Hol a Szárazér a Maros vizét hozza,
És a Gödrösök a házak falát adta,
Hol a búzamező kalászeit ringatja,
És a föld olajat, gázt rejt nyomokban,
Az szülővárosom, Battonya ottan,
Lenn a határszélen, a Viharsarokban.

Hol magyar, szerb, román egymás kezét fogja,
S hat templom hét tornya az eget „ostromolja”,
Hol hajdan tanyák sora a tájat átrajzolta,
És a búzát a nép öt szélmalomba hordta,
Az szülővárosom, Battonya ottan,
Lenn a határszélen, a Viharsarokban.

Hol a vidéket a nagybirtokrendszer uralta,
És sok ezer ember volt annak kárvallottja,
S hol a szegények a több bérért harcoltak,
Ott a csendőrsortűz hangjukat elnyomta,
Az szülővárosom, Battonya ottan,
Lenn a határszélen, a Viharsarokban.

Hol sok névtelen hős az életét áldozta,
És a szorgos nép a szebb jövőt álmodta,
Hol az álmokat Trianon elmosta,
És a nyári zápor a határkövet mossa,
Az szülővárosom, Battonya ottan,
Lenn a határszélen, a Viharsarokban.

Hol a felszabadulás a változást is hozta,
A magántulajdont a kollektív váltotta,
Hol a „szülővárost” ezrek hagyták ottan,
Hol Mikes a gimnázium névadója,
Az szülővárosom, Battonya ottan,
Lenn a határszélen, a Viharsarokban.

Hol a téli fagy a rögöt elporlasztja,
S a tavasz a rétet virágba borítja,
Hol a nyár a kalászt bearanyozza,
S az őszi szél a levelet elhordja,
Az szülővárosom, Battonya ottan,
Lenn a határszélen, a Viharsarokban.

Hová visszajáró vendég a fecske, s a gólya,
S a füves puszták kék egét rétihéja uralja,
Hol fogoly, fácán, fűrj költ a sűrű bozótban,
S a községi nagyerdő a vadnyulak otthona,
Az szülővárosom, Battonya ottan,
Lenn a határszélen, a Viharsarokban.

Hol a szél egykor a nyárfasort fodrozta,
És az utcák egymást keresztezik, sorban,
Hol a tűzoltótoronyból végtelen a róna,
És az időt mutatja nyolc toronyóra,
Az szülővárosom, Battonya ottan,
Lenn a határszélen, a Viharsarokban.

Hol kunhalmok utalnak a régmúlt korra,
És az utakat övezte az eperfák sora,
Hol a téglagyár már nem termelhet soha,
És a gyermekfalu az árvák otthona,
Az szülővárosom, Battonya ottan,
Lenn a határszélen, a Viharsarokban.

Hová hajdanán „befutott a gyorsvonat”,
Hol nem dudálhat többé már a kisvonat,
Hol Szent István nevét viseli az iskola,
S a kéttornyú templom a város szimbóluma,
Az szülővárosom, Battonya ottan,
Lenn a határszélen, a Viharsarokban.

Hol József Attila is megfordult a tájon,
És márványtábla őrzi emlékét a házon,
Hol motorvonat járt át Pécskára, Aradra,
S felszedett sínpálya a régmúltat „siratja”,
Az szülővárosom, Battonya ottan,
Lenn a határszélen, a Viharsarokban.

Hol egykor a paraszt saját földjét szántotta,
Majd lett TSZ, mely a lovakat traktorra váltotta,
S mikorra a nép a sorsát „elfogadta” volna,
Jött a rendszerváltás milliányi gonddal,
Az szülővárosom, Battonya ottan,
Lenn a határszélen, a Viharsarokban.

Hol a „kéttornyú” a régió legszebb temploma,
S a harang zúgása a hívők ékes hívőszava,
Hol a volt kollégium ma Molnár C. Pál galéria,
Mely sok festmény és grafika méltó otthona,
Az szülővárosom, Battonya ottan,
Lenn a határszélen, a Viharsarokban.

Hová egykoron „hozott a gólya”,
Hol édesanyám a kezemet fogta,
Hol írni, olvasni is megtanultam,
S naphosszat játszottunk fáradhatatlan,
Az szülővárosom, Battonya ottan,
Lenn a határszélen, a Viharsarokban.

Ahol megszülettek a gyermekkori álmok,
Ahol mindig is vissza-visszavágyom,
Ahol a hosszú utcákat újra végigjáróm,
S ahol mindig találok ismerőst, barátot,
Az szülővárosom, Battonya ottan,
Lenn a határszélen a Viharsarokban.

Hol a közelmúlt sem maradt nyomtalan,
Épült víz-, gázvezeték, mozi, bank és iskola,
Új házak, utak, panzió, fürdő és uszoda,
Kenyérgyár, sportpálya és idősek otthona,
Az szülővárosom, Battonya ottan,
Lenn a határszélen, a Viharsarokban.

Ahol a rendszerváltás a reményt sugallta,
Ahol a demokráciát a nép még csak tanulja,
Ahol ma még keserves sok-sok ember sorsa,
De a szebb jövőt az ifjúság bizvást elhozza!
Az szülővárosom, Battonya ottan,
Lenn a határszélen, a Viharsarokban.

Tiszafüred, 2009. december 13.